

İki Efendi veya İki Patron

"Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür." (İncil-Matta:6)

"İki efendiye kulluk edemezsiniz" söylemiyle, özgürleştirici hakikat sevgisine ve hakikatin anlamlarına vurgu yapılmaktadır.

Her şeyde olduğu gibi, kulluk etmenin de çeşitleri var. Bu da sevginin farklı türleriyle olmaktadır.

Ruhunda Rabbin sevgisi ve bilgisi bulunmayan hiçbir sevgi başarıya götürmez. Hayatın dar sokaklarında çıkmaza götürür. Yanıltır.

Burada esas olan özgürleştirici hakikat sevgisidir. İnsanın iç dünyasında hiçbir sevgi, hayatı var eden, yöneten ilahi, hakikat sevgisinden üstün,etkin olmamalıdır. Hayatın ana dinamiğinde ve idaresinde Rabbin ilahi sevgisi olmalıdır. Buna gönderme yapılmaktadır.

Bu ilahi söz, hayatın anlamlarına dönük, çok kapsamlı, çok güçlü ve derin mesajlar içermektedir.

İnsanı kendi içindeki ikiliğin, çelişkinin merkezine götürmektedir. Ego ve ruhun içsel çatışmalarını dile getirmektedir. İnsan olarak içimizdeki karanlık ve aydınlık yanlarımızın savaşını anlatıyor.

Ahlaki-insani-kalıcı değerlere göre yaşamaya, sevgi-saygı verip sevgi-saygı almaya, sorumluluk ve sahiplenme duygusuyla katkıda bulunmaya zorlayan sevgi ile, bizi baltalayan, iyilik yapmaktan alıkoyan, dizginleyen, hayatımızı ve çalışmalarımızı sabote eden kötü tercihlere yönelten sevginin gücünü tanıtıyor. Tanıtırken, sakındırıyor.

Bu sakınmayı yaparken, aynı zamanda yaşamın kendisi ve özü olan gerçek sevgiye yönlendirmektedir. Bu aynı zamanda, araçların farkındalığı içinde amaca bir çağrıdır. Bu çağrı içsel beğenmişliği, korkuya dayalı, egonun esareti içinde yaşadığımız bir dünyadan çıkarıp içimizdeki SAF SEVGİ ile buluşturma çağrısıdır. Gücü, sevgiyi, mutluluğu artık dışımızda değil içimizde bulabileceğimizin davetidir. Asma ve çubuk örneğinde olduğu gibi, hayatın amacıyla özdeşleşme sevgisidir. Ruhsal manada içerdeki kavgayı sonuçlandırma çabasıdır.

13. yy'ın özgün yazarı ve Süryani Deha Barebroyo (Abulfarac) "Nehtuf hnan lan valgav menan nethgave. Dneşkah malkuthan damtaşyo bleban: kemath dneheze lalohan = kendi kendimizi zorla çalalım, alıkoyalım, içimize odaklanalım ki, yüreğimizde saklı cennetimizi keşfedelim. Yani orada Allah'ımızı görelim" derken aslında bu temel gerçeği haykırmaktadır.

Maneviyat ruhla ilgilidir. Herkes kendi ruhsal gelişiminden sorumludur. Maneviyat, kendini tanıma, kendine ve başkalarına karşı sorumlu olma

alanına bir yolculuktur. İki efendiye veya iki patrona kulluk ederek bu yolculuk yapılmıyor. Yapılsa da, sonu hüsrân ve zarar olur.

Yusuf Begtaş